

کمونیست های عراق به آینده خوشبین اند

ده سال بعد از لشکر کشی ایالات متحده آمریکا به عراق به ندرت کسی خوشبین به روزنه تأمین دموکراسی و زنده گی مرفه مردم در عراق که زمانی گهواره مدنیت بود، بوده میتواند. هیچکسی به جزء کمونیستها در عراق. در میانگاه جامعه مملو از میلیونر های نفت و مبارزه نیروهای فاسد در برابر همدیگر حزب کمونیست عراق با موشگافی نطفه های نوید بخش تحول اجتماعی را در حال عروج می بیند. یکی از سخنگویان حزب کمونیست عراق سلام علی بتاريخ 12 اپریل در مصاحبه یی ابراز داشت که « متکی به این ملحوظ ما خوشبین هستیم. وضع عمومی به هیچ وجه سرسام آور نیست ولی مسوولیت های ما به گونه پیش علویت دارند.

امروز فضای سیاسی عراق زیر سلطه تعدادی از بلاک های قدرت که با پول تمویل میگردند و خود خواهی شان حدودی نمیپذیرد قرار دارد. این وضع یکی از پیامد های اشغال بوسیله ایالات متحده است که از همان آغاز سیاستی را در پیش داشتند تا برخورد های سکتاریستی مذهبی را دامن زنند و نیروهای دموکراتیک و چپ را محصور ساخته و در مقابل رهبران اوپورتونیست خود ساخته را که در همکاری با ایالات متحده قرارداداشتند بالا کشیدند.

با وجود آنکه در مقایسه با چند سال پیش کشور به سوی امنیت گذار میکند با آنهم خشونت مستمر- بشمول انفجاراتی که تقریباً هر هفته یکبار به وقوع می پیوندد - پیوند ناگسستی با جدال قدرت طلبی میان همین نیرو های مسلط دارد که هدف شان دسترسی و اعمال نفوذ هر چه بیشتر بالای ذخائر نفت عراق است. خشونت به پیشواز انتخابات محلی که به تاریخ 20

اپریل برگزار شد شد شد بیشتر یافت. از دسامبر سال 2011 که نیروهای اشغالگر ایالات متحده عراق را ترک گفتند این نخستین انتخابات سراسری در عراق بود. به این انتخابات از دیدگاه آزمونی برای انتخابات پارلمانی سال 2014 نگریسته میشد.

همانطوریکه سلام علی اظهار میدارد «نخست وزیر نوری المالکی که رهبری اتحاد اسلامی شیعیان را به عهده دارد به سیاست انقطاب خویش - شیوه پیشرفته عمل سکتاریستی - بخاطر انشعاب در میان رقیبانش بدون در نظر داشت آنکه در یکی از اتحاد شیعیان عضویت دارند یا نه ادامه میدهد، تا باشد درمیان آنها حضور یابد. سائر نیرو های بزرگ قدرت طلب اینکه سنی هستند و یا شیعه از عین روش پیروی میکنند.

با آنکه در آمد نفت عراق افزایش بیسابقه دارد رسماً فیصدی بیکاران درعراق 25 % اعلام میگردد - با آنکه بیکاری واقعی مبین رقم الی 50 % است. بیکاری در میان جوانان خیلیها بلند است. تولید نفت در حال حاضر طور مقایسوی در تناسب با گذشته محل های کاری را گواه نیست. زراعت و صنایع خارج از بخش صنایع نفتی نمیتوانند بیشتر از 4 % تولید ناخالص ملی را گواهی دهند. به جزء از صنایع نفتی سائر بخش های صنعتی تقریباً در حال کساد هستند و در بهترین حالت از 40 % ظرفیت های تولیدی شان استفاده میکنند. خدمات در عرصه انرژی برق را میتوان غیر منظم نامگذاری کرد. زراعت درین « کندوی حبوبات» پیشین جهان ظرفیت های بزرگی دارد ولی با آنها در حال کنونی اکثریت مواد غذایی وارداتی اند. عراق به گونه شدید و روز افزون در چنبره واردات - بخصوص از ترکیه و ایران - قرار دارد.

سلام علی تأکید میدارد که «ثروتهای نفتی و فساد منتج به نضج گیری یک طبقه ملیونر های مفتخوار شد که نه علاقمند اعمار مجدد عراق بالای زیربنای موزونی هستند و نه حتی علاقمندی برای ایجاد بازار فعال اقتصادی دارند. در عوض خواست اصلی آنها نگهداشت موقف شان است. از سیاست سکتاریستی برای آن استفاده میشود تا توجه مردم را از پرابلم های کنونی طفره روند. ولی این امر عراق را به پرتگاه بربادی میکشاند. وضعیت خیلیها وخیم».

حکومت مالکی با شدت بالای اعتراض های برحق در رابطه با عدم موجودیت دموکراسی و پرابلم های اقتصادی حمله ور شد ولی در عین زمان نتوانست کارآیی خود را تبارز دهد و حتی بگونه اندک پیشروی در حل پرابلم ها را نصیب گردد. بدین ترتیب در ظرف سه ماه اخیر در شش ولایت غربی عراق تظاهرات و اعتراضات دوامداری برپا شد که هدف از آن رسیدن به ریفورم های دموکراتیک و بخصوص الغای قوانین «بعث ستیزی» بود.

این قوانین که سال های پیش بخاطر سرکوب کردن نیروهای رژیم پیشین به رهبری صدام حسین نافذ شده بود اکنون خود سرانه بخاطر مهار کردن نیرو های اپوزیسیون بیش از همه از

جانب بلاک مالکی موارد استفاده داشته و دارد. از جانب حاکمان علیه این اعتراضات نه تنها از نیروهای پولیس بلکه از نیروهای نظامی نیز استفاده بعمل آمده و منجر به کشتار مردم نیز گردیده است.

این واقعیت بازهم برای القاعده و سائر گروههای شدیداً ارتجاعی بشمول طرفداران صدام حسین امکان آنرا مساعد می گرداند تا به شرارت برخوردها و پیش کشیدن شعارهای گمراه کننده - تا سرحد توسل به سلاح و ایجاد « اردوی آزاد عراق » با الهام از سوریه - دست بکار شوند.

یکی از ناظران سیاسی عراق سیروان جعفر احصائیه ها در مورد کشتارها در عراق را به تحلیل گرفته و در یافته است که خشونت سیاسی تقریباً در نیمه 18 ولایت عراق عملی میگردد. در سائر ولایات فیصدی کشته شده گان کمتر از تعداد قتلها در کشورهای غربی به شمول ایالات متحده آمریکا میباشد. چرا وضع چنین است؟ سیروان جعفر در زمینه مینویسد: « بسیاری از ولایات نا امن عراق پایگاه های پیشین گروههای اسلامی خشونت پیشه سنی ها بگونه مثال القاعده بوده است. خشونت درین ولایات در برخورد های شان با ارگانهای قدرت دولتی تبارز میکند. مجرمان و عاملان اعمال خشونتبار و افراطی معجونی از افراطیون مذهبی - هم از داخل کشور و هم خارجها - از طرفداران معلوم الحال رژیم قبل به رهبری صدام حسین از افسران پیشین اردو از جوانان بیکار بدون اعتماد به آینده از عناصر جنایتکار مجهول الهویه که در کارزار برهمنی و در همی بعد از سال 2003 تبارز نموده و هنوز هم تحت فشار قرار دارند و از همه نیروهای آماده برای تعمیم خشونت که از جانب گروههای سیاسی عراقی هنگام تعمیم خشونت غرض پیشبرد اهداف خودی شان استخدام و مورد پشتیبانی قراردارند میباشدند».

برای نخستین بار بعد از سال های مدیری مقامات رسمی ایالات متحده این نظر را گستره میدهند و تعدادی از مردم با صراحت در مورد تجزیه کشور در امتداد سرحدات گروههای مذهبی شیعیان، سنی ها و کردی ها صحبت میکنند. سلام تأکید میدارد « تا حال این نظریه کدام نیروی جاذبه نبوده است. ولی بحران در سوریه به یک بحران شدیداً فزاینده سکتاریستی - مذهبی مبدل میگردد و این امر ممکن است بالای عدم ثبات وضع عراق بدون تأثیر نباشد».

هنا آدوار یکی از مدافعان سرشناس حقوق زن از « انجمن امل عراق » پیش از چند روزی درین مورد صحبت کرد که وضع زنان در نتیجه « موج سکتاریستی نفرت که از سال 2006 به بعد آغاز تصنعی یافت و خامت بیشتر یافته است، آنچه به وسیله مقامات بالایی تمجید و ترغیب گردید تا بتوان خشونت و ترس را بالای مردم در همه ابعاد آن چیره ساخت و به حاکمیت ادامه داد ». بگونه مثال وی و خامت وضع زنان را با این واقعیت آغاز میکند که واقعات

خشونت درونی خانواده افزایش شدید یافته و با تبعیض به زنانی که ملبس با حجاب - یا چادر اسلامی - نیستند نگرینسته میشود. هئاء اءوار ادامه میدهد که « عدم موجودیت دیالوگ میان احزاب سیاسی طراز اول و گسترش فزایندهٔ اهمیت مذهبی ساختن جامعهٔ ما را دچار خفقان کرده است ».

ولی با وجود آنهم مقاومت شدیدی در برابر این اقدامات مبنی بر تحت فشار قرار دادن زنان موجود است. سلام علی به این امر اشاره مینماید که حکومت مجبور شد حد اقل بگونهٔ شفاهی برای اعادهٔ حقوق زنان آماده گی نشان دهد. اعتراضات دیگری حکومت را مجبور به آن ساخت تا از تعدادی از تدابیر عقبگرا فاصله گیرد. در دانشگاه بصره محصلان دست به کمپاین دراز مدتی علیه ملغی قرار دادن جشن فراغت زدند. سازمانهای حقوق بشر در سر تا سر کشور فعالیت دارند. سندیکاها به مقاومت در برابر تلاشهای سرکوبگرانهٔ حکومت میپردازند. در سال روان سندیکای ژورنالیستها جدیداً بنیان گذاشته شد. و یک ائتلاف وسیعی از گروههای چپ و لیبرال زیر نام « جنبش دموکراسی عراق » که مقاومت خلق عراق را در برابر سیاست سکتاریستی در کشور سازماندهی میکند بمیان آمده است.

تعداد اعضای حزب کمونیست عراق افزایش مییابد. در ماه گذشته حزب کمونیست عراق به مناسبت هفتاد و نهمین سالروز تأسیس حزب جشنوارهٔ پویایی را در یکی از پارک های عمومی شهر بغداد بر پا داشت که در آن حتی نماینده هایی از بلاک المالکی و سائر بلاک ها شرکت داشتند. حزب کمونیست بوسیلهٔ محافل توده یی پیشروانه رهگشایی میکند و در جایگاه یک حزب « پاک دست » در میانگاه بادلاقى از فساد احترام میشود. این امر کمونیست های عراق را طوریکه در آغاز یاد آور شدیم خوشبین می سازد.

نتایج انتخابات منطقوی در عراق این خوشبینی محتاطانه را تأیید میدارد. فیصدی شرکت خلیلیها نازل انتخاباتی در 12 ولایت جائیکه انتخابات صورت پذیرفت - در بغداد 33% و در تمامی کشور 51% افراد واجد شرایط رأیدهی - بیانگر عدم امیدواری و کناره گیری توده ها از بلاکهای بزرگ قدرت است (تذکر: در کنار دیگران مناطق کرد نشین در انتخابات شرکت نکردند). فقط اتحاد مالکی (ائتلاف حاکمیت قانون) که قبلاً 255 کرسی در پارلمان های منطقوی داشت درین انتخابات بر پایهٔ نتایج مقدماتی 57 کرسی را از دست داده است. با وجود آنهم لست ائتلاف حزب کمونیست عراق با سازمانهای دموکراتیک و اجتماعی (زیر نام های مختلف در ولایات مختلف) با در نظر داشت اینکه در دو انتخابات پیشین بدون نماینده بود این بار در پارلمان ها راه یافتند. در 9 ولایت این لست توانست 11 کرسی را بخود اختصاص دهد

که از آن جمله 8 کرسی بوسیلهٔ کاندیدان حزب کمونیست عراق بدست آمد. البته نمیتوان از انتقال قدرت صحبت کرد ولی از یک گام کوچک جسورانه به پیش میتوان سخن راند.